

חַיִּוֹת מֵאֶרֶץ הַנֶּקוּד

מִחֲזָקִים לְלִמּוּד הַקְּרִיאָה

פְּתִיבָה וְהִלְחָנָה: אִירִית בֶּן צֹר

מָה? מָה? מָה קָרָה?

יוֹצְאִים לְדֶרֶךְ, כְּבֹר מְאַחֵר!

אַבֵּל קָר, דּוֹקָא חָם.

גַּם וְגַם. אִז מָה?

אִז שִׁכְחָנוּ, מָה?

מִי אֲנַחְנוּ?

קָמָע וּפִתְחָ!

אָה!!!!

אֶת הַמַּסְלּוֹל שְׁלָכֶם,
אַתֶּם זֹכְרִים? כְּמוֹבָן.
אֵיפֹה מִתְחִילִים?

שֵׁם מִסְכָּן.
אָבֹן נֵיר וּמִסְפָּרִים,
אַחַת, שְׁתֵּים, שְׁלוֹשׁ!
צִדְקָה, גַּם אֶתָּה!

לִתְכוֹן הָעֲנִינִים

לְתַחֲלִית
הַמַּעֲרָכָה

אֵילָה אֵילָה
יוֹצֵאת בְּרִקּוּד
אֶתָּה רוֹקֵד הַנִּקּוּד.

פֶּתַח אוֹמֵר לָהּ: א
קִמֵּץ קוֹרָא לָהּ: ו
קִמֵּץ שֵׁנִי לְכַבּוּדָּהּ
שֶׁר לָהּ
לָהּ לָהּ לָהּ לָהּ.

אֵילָה אֵילָה,
גְּמִישָׁה וּקְלִילָה
הִיא עוֹלָה לַפִּסְגָּה.

בְּלִי צִירִי בְּלִי סָגוֹל - אָה
בְּלִי שׁוּרוּק אוֹ חוֹלָם - יוּ יוּ
פֶתַח וְשַׁנִּי קִמְצִים
בּוֹנִים לָהּ סֶלֶם. - אָה!

הַמֶּשֶׁד יָבֹא.

חולם

i

חֵסֵר מְלֵא

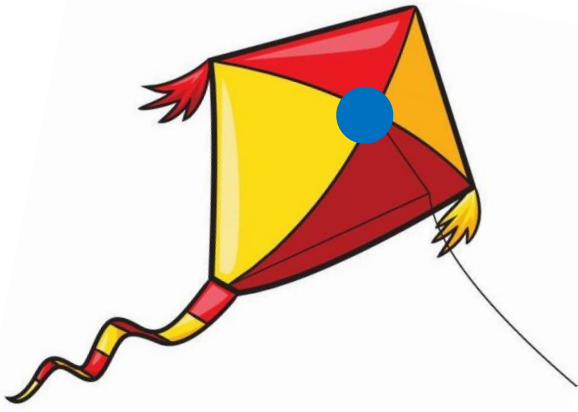
הַמְשִׁתָּתִּים וְצָבְעֵי הַמָּלֵל שֶׁלָּהֶם:
חֹלֵם הַיְלָדִים הַסּוֹפֵרֶת

חֲקוּי סִימָן הַנִּקּוּד בְּתִנוּעָה:
כֹּף יָד מְאֻגְרֶפֶת מֵעַל הָרֹאשׁ

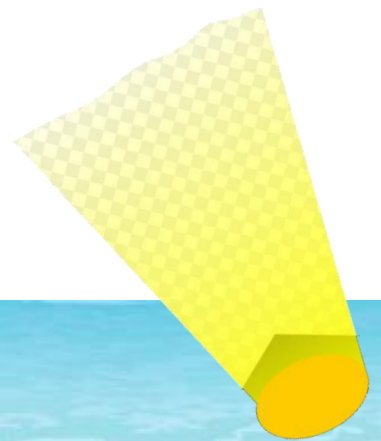

חֲקוּי תִּנּוּעַת הַשְּׂפָתִים:
יָדַיִם לְמַעַלָּה – יּוֹצְרוֹת בִּיצָה.
כֹּף גַּם הַפֹּה.

הגיע הזמן, אוהו!
להפנות את הזרקור
ולשפד אור. נשפד.
על מי? מי בתור?

אפשר לראותו.
איפה? שם,
על עפיפון,
בין השמים לים.

הוא חולם.

ומה שמו? חולם.

חולם.

מי רוצה להעירו?

מי לא?

יש תף על החוף!

נעגל שפתים – או,

את הידיים נעגל – פה,

ונקרא לעברו: בוא!

בוא בוא בוא!

לא, לא, לא!

הִכִּירוּ אֶת חוֹלָם
וְאֶת הָרֵגֵלוֹ –

לְקַרְא לַעֲצָמוֹ בְּשֵׁמוֹ

וְלוֹמַר לֹא הָרַף:

לא, לא, לא!

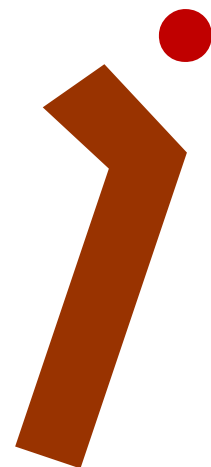
כְּשֶׁחוֹלָם חוֹלָם

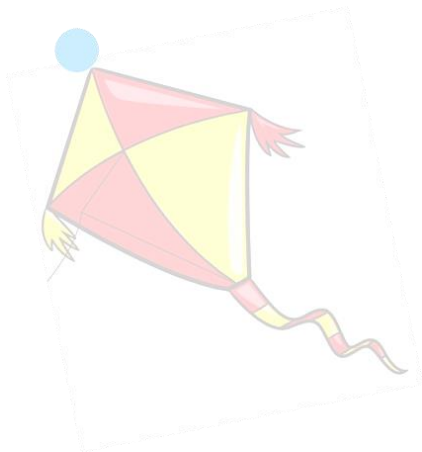
חֲלוֹם מֵתוֹק,

שֶׁהָאוֹת וִי"ו חֲבֵרְתּוֹ

בָּאָה לְבַקְרוֹ... אוֹ אוֹ!

לא מַפְרִיעִים לוֹ,
זֶה הַחֶק! חֶק?
אוֹי, וַיֵּו כָּבֵד לֹא פָה!
חוֹלָם, דִּי לַעֲעֶק!
טוֹב. חוֹלָם חוֹלָם לַעֲלֵל,
עֵמֶק בַּיָּם הַכָּחֵל,
לִשְׁחֵק אֶתְכֶם בַּחוֹל.
לִשְׁלוֹשׁ דַּקּוֹת, זֶה הַכֹּל,
הוּא מִזְמִין אֶתְכֶם...

לַעֲפִיפּוֹנוֹ? לֹא.

לְאַרְמוֹנוֹ? לֹא,

לְחִלּוֹמוֹ.

הַחֵלּוֹם נִכְתָּב?

תִּבְקָשׁוּ מֵהַסּוֹפֵרֶת

לְכַתֵּב אוֹתוֹ עֲכָשׁוּ.

רְעִיוֹן טוֹב!

תָּנוּ לִי יַעַט, מִחֻבֶּרֶת

וְזִמּוֹן לְחֶשֶׁב.

כִּמָּה זִמּוֹן?

מֵהַבִּקָּר אֲנַחְנוּ בְּצוּם.

דָּקָה, שְׁלוֹשׁ שָׁעוֹת,

אוֹלֵי גַם יוֹם. **אוֹי!**

רָגַע... הֶסּוּ הֶסּוּ!

מְאוֹד יִתְּכֶן...

שְׁבִגְלִל טָעוֹת מְצַעֶרֶת

הַחֲלוֹם נִכְתָּב בַּמַּחְבֶּרֶת

אֵד לִסְפֹּר הוּא לֹא נִכְנָס.

אֵכֵן הַחֲלוֹם פֹּה! **אוֹ אוֹ**

אֵד אֶת הַמְּנִגִּינָה

אֲנִי לֹא זוֹכֶרֶת.

הַמְּנִגִּינָה עִם הָרוּחַ נוֹצֶרֶת.

שיר ה

חולם חולם חלום
שהוא צולל וחותר
לבד בים הכחול.

שלושים ילדים
קופצים מתוך הגלים
ויוצאים אתו במחול.

חולם חולם ואנחנו גם,
כך יהיה לנו טוב בעולם.

הַיְלָדִים שׁוֹחִים, מְשַׁתּוֹלְלִים,
מְתִיזִים זֶה עַל זֶה
וְלַחוּף מְתַגַּלְגְּלִים: חוֹלָם!!!

הֵם קוֹרְאִים לוֹ לְבוֹא,
הוּא מוֹדָה עַל הַכֹּל
וּבוֹנֶה אֶתֶם אֲרָמוֹן בַּחוּל.

חוֹלָם חוֹלָם וְאֶנְחֵנו גַּם,
כִּדְ יִהְיֶה לָנוּ טוֹב בְּעוֹלָם.

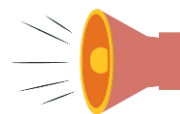

הַיְלָדִים פּוֹגְשִׁים
אֶת חֲבֵרְתּוֹ – הָאוֹת וַי"ו.
כְּשֶׁחוֹלֵם מִתְעַיֵּף,
הִיא נֶעֱמָדֶת תַּחְתָּיו. בּוֹאִי,

הֵם מְזַמְּנִים אוֹתָהּ בְּנֵעִם
לְתוֹךְ אֲרָמוֹנָם.

הִיא מְנִיעָה אֶת הַגֶּב
וְרוֹקֶדֶת אֹתָם.

חֹלֶם חוֹלֵם
וְאַנְחָנוּ גַם,
כִּדְּ יִהְיֶה לָנוּ
טוֹב בְּעוֹלָם.

יִהְיֶה לָנוּ טוֹב טוֹב טוֹב
טוֹב טוֹב,
טוֹב לְצַחֵק, לְחֵלֶם,
טוֹב לְאַהֵב.

לְתִכּוֹן הָעֲנִיָּיִם

לְתַחֵלֶת
הַמַּעֲרָכָה

ז

מַעֲרָכָה רַב־יַעֲוִית

שורוק וקבוץ

1.

הַמְשַׁתְּתָּפִים וְצָבְעֵי הַמָּלָל שֶׁלָּהֶם:

שורוק קבוץ הילדים הסופרת

חקוי סימן הנקוד בתנועה:

שורוק - מניחים אגרוף על בית החזה.

קבוץ - 3 אגרופים נקמצים זה אחר זה

באוויר: אגרוף ימין, אגרוף שמאל וימין.

מלמעלה - באלכסון כלפי מטה וימינה.

המנחה שעומד מול הילדים יציג תמונת

מראה.

חקוי תנועת השפתיים:

כפות הידיים יוצרות עגול סביב הפה

כמו רמקול.

אֶת הַשְּׁפָתִים
נִשְׁרֵב קְדִימָה
כְּמוֹ נְשִׁיקָה אוֹ
...!

אֶת כַּפּוֹת הַיָּדִים
נַעֲגֵל כְּמוֹ רִמְקוֹל,
וְנִקְרָא בְּקוֹל:
שׁוּרוֹק וְקִבּוּץ!

אַז נִשׁוּב לְנוֹעַ

בְּאַזוֹן מִשְׁלֵם

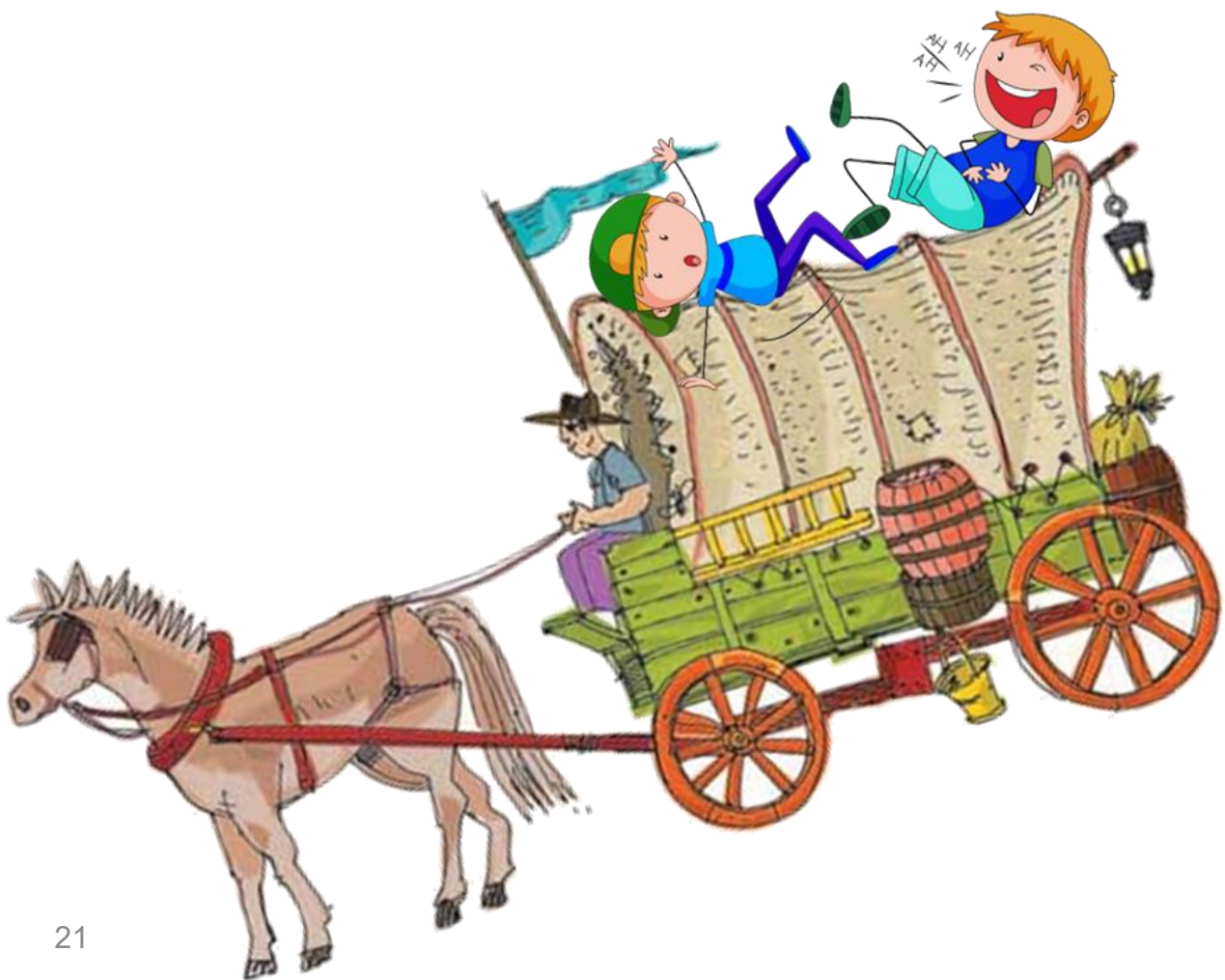
וְגַם יוֹ יוֹ יוֹ יוֹ יוֹ יוֹ יוֹ

בְּשִׁפּוּעַ!!!

אֵין תְּגוּבָה.

אֶף לֹא צִיּוֹן.

הַצֶּמֶד נֶעְלָם.

תִּנְשְׁמוּ מוּ מוּוּוּ.

וְתִתְקַדְמוּ מוּ מוּוּוּ.

לֵאן? אַל תִּשְׁאַלוּ,

רַק תִּצְהֶלוּ לוּ לוּוּוּוּ.

עַד שֶׁתֵּרְאוּ אוּ אוּ.

שְׁלוֹשׁ נְקִדּוֹת בְּאַלְכֶסוֹן,

וְאַז עָצְרוּ וְאָמְרוּ: "קִבּוּץ,

דִּי לִישׁוֹן!"

דָּבָר אֶחָד אַל תַּעֲשׂוּ:

אַל תִּקְרָקְרוּ!

קוּקוּרִיקוּ

קוּקוּרִיקוּ

קוּקוּרִיקוּ.

בְּקִשְׁתִּי לֹא לְקַדֵּר!

זֶה הִיא שׁוּרוּק אוֹ קְבוּץ?

קְבוּץ, עֲכָשׁוּ הוּא מְסִתֵּר.

אֵיפֹה?

בְּאַרְבֵּה פֹה בַּחוּץ.

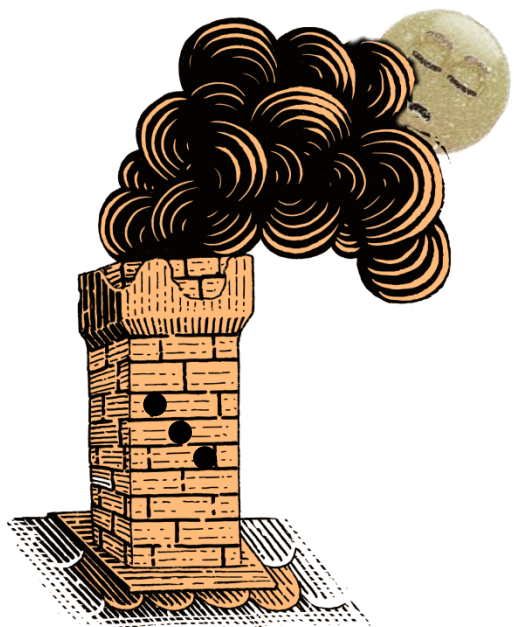
לְדַקָּה אוֹ יוֹתֵר?

אוֹלֵי לְכָל הַיּוֹם.

תִּכְף יִצוֹן רְעִיוֹן.

וְאִם לֹא יִצוֹן?

שיר ה בהשתתפות ה

הו

וו

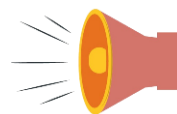
הה

וה

הו הו הו

וו וו וו

תנועות אותיות זזח

הי

וי

זה זו זו זה זי

תחילו כן,

חה חו חו חה חי

הכל אפשרי.

קה

קה

נו... צע רעיון?

היכן העט והמחברת?
הנה. הפה ידבר, והיד
אות לאות שוב תחבר.

שורוק והאות וי"
שאַל לבה הוא צמוד,
ישכנעו את קבוצ
שמוטב לנשם אור צח
ולא עשן ארבה **מלכלד,**
ושאין לו כל סבה להיות
מנתק, מרגז **ומצברח.**

זֶה כָּל הַרְעִיוֹן?

לֹא טוֹב? לֹא.

אִם כֵּךְ אֲמַשִּׁיד

לִחְשֹׁב וּלְכַתֵּב.

מִי רוֹצֶה לְקַרֵּא?

כָּלֵנוּ, אִירִית,

כָּל גְּבוּרֵי הַסֵּפּוֹר.

אֲבָל הַכֶּתֶב לֹא בְּרוּר!

שורוק רוק-רוק-רוק

מזמין בבקר לשוק

את שתפו לצליל - קבוע.

מהארבה שבחוק

צועק קבוע: קר מדי!

אני מצנו, לך לשוק בלעדי.

אז שורוק רוק-רוק-רוק

שורק לקבוע

בוא נרוץ יחדו לקבוע,

נקטף תפוז ובגלגול

נגיע ללול, נרקד עם

סוס, חתול ושבלול.

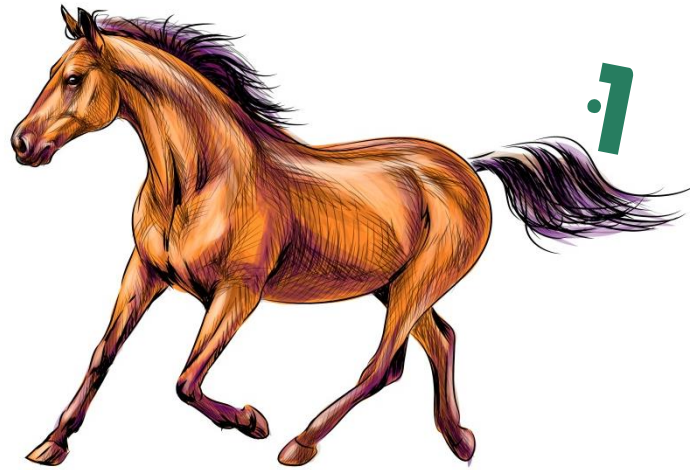

1

קבוץ, מה דעתך?

לרקד עם עוד שורוקים זה מגזם
לא תודה, אני לא מעניין,
לו היתה שם בבה סכריה או דבה,
הייתי טס על סלם ורוקד רק אתו.

הבנת, שורוק?

לא, אבל מה זה חשוב?

בְּמָקוֹם לָרוֹץ לִקְבוֹץ נָטוּס מֵעֶבֶר לַיָּם,

שׁוֹרֵק שׁוֹרוֹק לִשְׁתֵּף הָאֱהוֹב,

שֵׁם בְּאוֹלָם – מוֹל כָּלֶם מֵעֶבֶר לַיָּם,

נִנְשֵׁף יַחְדָּו בְּאַבּוּב.

קְבוֹץ חוֹשֵׁב וּמִתְיָשֵׁב עַל שְׁלֶחָו:

הוֹפָעָה מוֹל כָּלֶם זֶה מְצִין!

אֲנִי דוֹרֵשׁ לְתוֹפֵף, לְהַקִּישׁ בְּתַפִּים,

הָאוֹלָם יִתְמַלֵּא

בְּצִלִּילִים מְפִלְאִים.

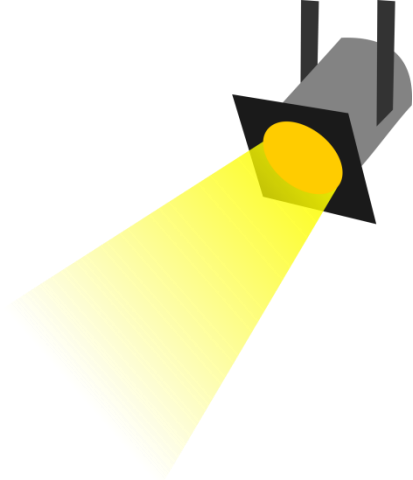
הַקּוֹנְצֵרְט מְשֻׁבָּח,
קְבוֹץ מְחִידָה,
מְאֻשֶּׁר, מְקֻשֵּׁט וּמְצַחֲצָח;
הוּא קָד קָדָה לְקָהֶל,
מוֹשִׁיט יָד לְשׁוֹרוֹק
שְׁקוֹפֶץ וְנוֹתֵן לוֹ חֲבוּק.
שׁוֹרוֹק־בּוֹץ שׁוֹרוֹק־בּוֹץ
רָצִים יַחְדָּו עֹכְשׁוֹ לְקְבוֹץ.
נְרוּץ גַּם / נְרוּץ אֶתֶם.

לְתִכּוֹן הָעֵינִינִים

לְתַחֲלֵת
הַמַּעֲרָכָה

מַעֲרָכָה חֲמִישִׁית

צִירִי וְסָגוֹל

הַמְשִׁתָּתִפִּים וְצִבְעֵי הַמָּלֵל שֶׁלָּהֶם:

צִירִי סָגוֹל צִירִי וְסָגוֹל יַחַד הַיְלָדִים הַסּוֹפֶרֶת
קִמָּץ וּפִתּוּחַ

חֻקֵּי סִימָן הַנִּקּוּד בְּתַנוּעָה:

צִירִי - 2 אֶגְרוּפִים נִקְמָצִים יַחַד בְּאַוִּיר.

סָגוֹל - 3 אֶגְרוּפִים נִקְמָצִים זֶה אַחֲרֵי זֶה:

אֶגְרוֹף יָמִין, אֶגְרוֹף שְׂמָאל וְשׁוּב יָמִין.

חֻקֵּי תַנּוּעַת הַשְּׁפָתִים:

הַשְּׁפָתִים מְחִיכוֹת קְלוֹת.

כַּפּוֹת הַיָּדִים מְתַרְחֲקוֹת זֹו מִזֹּו

בְּתַנּוּעָה שֶׁל פְּלִיאָה: אָה

יו, איזו מסעדה! עשר!

אפשר לעצור לאכל?

זה לא כתוב בספר.

מה כתוב?

שאתם הולכים לחפש

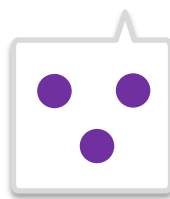
את הצמד צירי וסגול.

אבל הבטו מקרקרת...

כמו תרנגול!

אם הספור יחכה, מה יקרה?
שלוש הנקדות של סגול
ישארו לפחות עד הצהרים,
ולצירי, כמו תמיד, יהיו שתיים.

בְּמִקּוֹם לַעֲצֹר אֶת הַסָּפּוֹר,
אֲסַפֵּר לָכֶם אוֹתוֹ בְּקִצּוֹר.

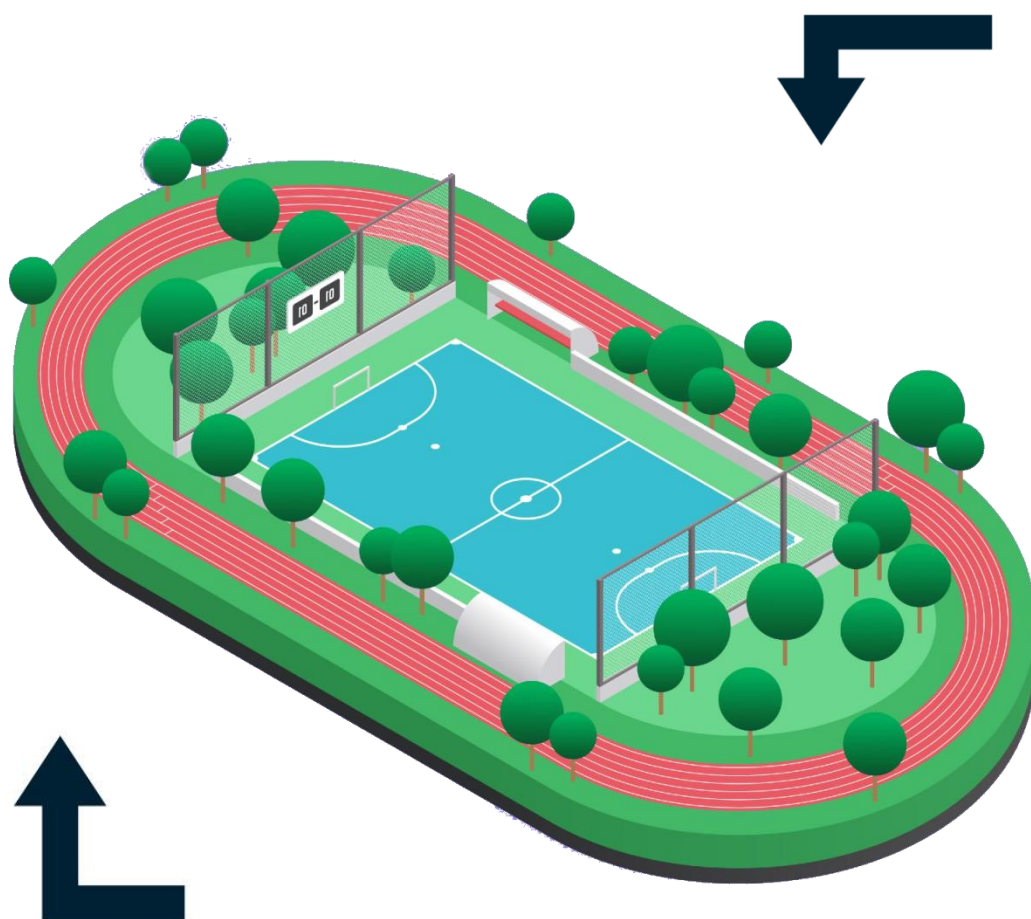
הֵיכָן אַתֶּם נִמְצָאִים? בְּקִבּוּץ.
בְּתוֹךְ מְבִנָּה אוֹ בַּחוּץ? בַּחוּץ.

לֵכוּ יֵשֶׁר וְאִזּוּ פָּנוּ לְשִׁמְאֵל,
הַמְּשִׁיכוּ עוֹד קִצֵּת בְּרָגֶל...

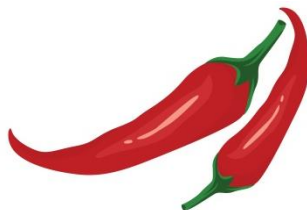
וְתִמְצְאוּ אֶת צִירֵי וְסֵגוֹל
יְשָׁנִים בְּמִגְרָשׁ הַ... כְּדוּרְגָל.
הָאֶחָד בְּתֵלֶבֶשֶׁת נוֹצָצַת,
הַיְשָׁנִי תֵלֶבֶשֶׁתוֹ מְקַשְׁקֶשֶׁת.

הֵם הֵכִינוּ מִרְאֵשׁ אַרוּחַת בָּקָר:
לֶחֶם, פֶּלֶל, שֶׁסֶק וּמִרְשָׁמָלו.
אֵיזָה אֲשֶׁר! אֲנַחְנוּ נֹאכֵל בְּשֶׁקֶט,
וְצֶמֶד הַחֶמֶד? יִמְשִׁיד בְּשָׁלו.

לֹא, זֶה לֹא! לֹא בָאתֶם לְקַחַת
אֶת מָה שֶׁנִּמְצָא אֵצֶלם בַּצִּלְחַת.

הַצֶּמֶד מִתְעוֹרֵר, שֶׁשֶׁשׁ שֶׁקֶט.
אֲבֵל הַבֶּטֶן לֹא מִתְאַפֶּקֶת!

אה, סגול... הַה הַה

מה מה.

איזה יום יפה.

דִּי עִם הָעֶצֶב,

תנו לנו קצב!

קצב הגשם

קצב הרגש

קצב הנָּשֶׁר

קצב השמש

מי רוצה להתכבד?

המתינו רגע

הגיע אלי מסר.

הוא כתוב בספר?

לא אבל...

אנשים עם לב זהב

ראו ילדים – מתשים ורעבים,

מגיעים לקבוע בצעידה,

והזמינו את כלם ל... מסעדה!!!

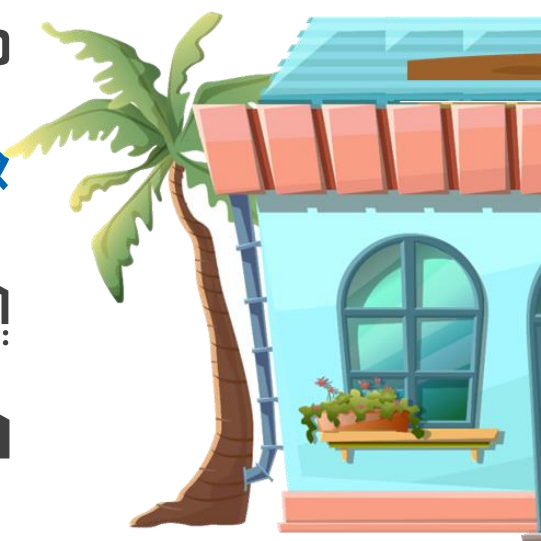
לְהַזְמִין אֶת סִימָנֵי הַנִּקּוּד?

מִי פֹה? שׁוּרוּק וְקִבּוּץ.

אֲנִי חָנוּ! קִמְץ וּפִתָּח.

וְהֵיכֵן חוֹלָם? עֲדִין חוֹלָם.

וְשׂוֹא? נָח.

סָגוּל וְצִירִי, מָה אֶתְכֶם?

אֲנִי חָנוּ מֵעַדִּיפִים לְהִתְאַמֵּן

בְּמָה? בְּכַדּוּרָגֵל,

בְּדִיחוֹת וְהֵלִיכָה עַל חֶבֶל.

מָה הַקְּשֶׁר? אֵין קְשֶׁר.

סְגוּל אוֹהֵב כְּדוֹרָגֵל,

וְאֲנִי – לְהִתְגַּלֵּל.

צִירֵי אוֹהֵב לְהִתְבַּדֵּחַ,

וּבִהְלִיכָה עַל חָבֵל

סְגוּל תָּמִיד מְנַצֵּחַ.

אֶפְשָׁר לְלַמֵּד הַרְבֵּה
מִצֶּמֶד חֶמֶד שְׂכֵזָה
שְׁאוּמֵר כָּל בֶּקֶר:

הֵה הֵה, הֵה הֵה,

וְלֹא מַצְלִיחַ.

לֹא מַצְלִיחַ?

וְעוֹד אֵיד!

לֹא מַצְלִיחַ:

לְהִתְרַגֵּז, לְהִתְפַּרֵּץ,

וּבִקְצוֹר: לְהִסְתַּכֵּס.

לְתִכּוֹן הָעֲנִינִים

לְתַחֵלֵת
הַמַּעֲרָכָה

צמד חמד סגול וצירי,
מאה או אלף בדיחות
הם לקטו בחדש הזה,
והם זוכרים אותן בעל פה.

מה עושים באוצר הזה?

במקום להתנפח
איזה מראה יפה יותר:

שמש מזהבת

או ירח זוהר,

עוצרים ומספרים

ספור משמח

מהלקט המבדח.

צָמַד חָמַד סָגוּל וְצִירִי,

גִּלְגּוּלֵי כְּשֶׁר מְעֵלִים

הֵם תִּרְגְּלוּ בַּחֲדָשׁ הַזֶּה.

גַּם אוֹתָם הֵם זוֹכְרִים בְּעַל פֶּה!

וְכֵּה עוֹשִׂים בַּצָּרוּר הַזֶּה?

בְּמָקוֹם לְהִתְנַצֵּחַ

מִי צוֹדֵק וּמִי טוֹעֵה,

מִי זָרִיז כְּמוֹ נֶמֶר,

מִי חָזַק כְּמוֹ אַרְיֵה,

עַל הַדָּשָׁא בַּחֲצֹר
הֵם מִתְאַמְּנִים יוֹמָם וְלֵיל
אֵיזָה פִּיף – לְהִתְגַּלֵּל.

אֶצֶ'ה טֶנֶּגֶה
יִלְמָמָה
אֶצֶ'ה טֶנֶּגֶה יָה...

צָמַד חָמַד צִירִי וְסָגוּל
מִשְׁחָקִים כְּדוּרְגָל בְּשָׂדֶה
יֶרֶק אָדָם צָהָב כָּחָל,
שָׁרִים וּמְזֻמָּרִים בְּקוֹל.
סָכּוּי גָּדוֹל יֵשׁ לְסָגוּל
לְהִבְקִיעַ גּוֹל:
לוֹ יֵשׁ שְׁלוֹשָׁה כְּדוּרִים,
רַק שְׁנַיִם לְצִירִי,

אַז מָה קוֹרָה?

סְגוֹל לֹא מִתְגַּאֵה,

צִירִי לֹא מִקְנֵא

כַּדָּהִם מְסַתְדֵּרִים

זֶה עִם זֶה.

אַצִּיהַ סְנֵגָה

יִלְלִמָּה

אַצִּיהַ סְנֵגָה יֶה...

לְתִכּוֹ הָעֲנִיָּיִם

לְתַחֲלֵת
הַמַּעֲרָכָה

הָאֵם כְּתוּב בִּסְפָר

אוּ בַּמַּחְבֶּרֶת... מָה כְּתוּב?

שְׁאַחֲרֵי הַהִכְרוּת

עִם צִירֵי וְסִגּוּל

נִלְדָּה לַמַּסְעָדָה לְאֹכֶל?

הַלּוֹאִי אִמּוֹ!!!

רִגַּע, אֲנִי בּוֹדֶקֶת:
כֵּן אוֹ לֹא? לֹא אוֹ...

כּוֹ, כּוֹ, הַיּוֹם אוֹמְרִים כּוֹ,
 לְכֹל הַזְמָנָה וּבִקְשָׁה – כּוֹ, כּוֹ.
 כּוֹ, כּוֹ, הַיּוֹם אוֹמְרִים כּוֹ,
 לְמִשְׁאַלָּה שְׁרוּצָה לְהַתְגַּשֵּׁם.
 לְמִי שֶׁלֹּא רוּצָה לְשַׁבֵּת לַחֹדֶשׁ
 וּמַעְדִּיף אֶרְוָחָה מִשְׁתַּפֵּת:
 אוֹתִיּוֹת, יְלָדִים, סִימְנֵי נִקּוּד
 וְתִזְמֹרֶת מְפּוֹצֶצֶת.

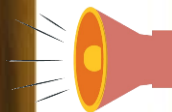
כּו, כּו, הַיּוֹם אוֹמְרִים כּו,
לְכָל הַזְמָנָה וּבִקְשָׁה – כּו, כּו.
כּו, כּו, הַיּוֹם אוֹמְרִים כּו,
לְמִשְׁאַלָּה שְׂרוּצָה לְהַתְגַּשֵּׁם.

אֲתָנוּ – עֲכָשׁוּ אִם תִּבְקָשׁוּ לְהַצְטִיל
הַרְעִיו בְּעֵינֵינוּ יִמָּצֵא חוּ חוּ חוּ.
לְהִקֵּת יְדוּעָנִים מִתְכוּנָּת לֹא לִחְשׁוֹב
וְלוֹמַר לְכֻלְכֶּם כּו, כּו.

כּו, כּו, הַיּוֹם נֹאמַר כּו...

הַפֶּסֶקֶת אֵכֶל

נִנְצֵל אֶת הַסְּעוּדָה הַמְּשֻׁתָּפֶת

לְהִכָּרוֹת קְצָרְצָרָה נּוֹסֶפֶת

עִם סִימָן הַנִּקּוּד שְׂמִימָן לְזִמָּן

נָח, נִרְדָּם, אוֹ נֶעְלָם.

פֶּתַח וְסִגּוּל רָצִים לְחֶפְשׁוֹ,

חוֹטָפִים אוֹתוֹ בְּשִׁנָּתוֹ,

מִדְּבִיקִים לוֹ אֶת תְּנוּעוֹתֵיהֶם

כִּי שֶׁהוּא לֹא יִלֵּךְ לְאַבּוּד,

וּמְשִׁיבִים אוֹתוֹ לְאַרְץ הַנִּקּוּד.

שְׁמוֹ שֶׁל סִימֹן הַנִּקּוּד

מִשְׁתַּנָּה בְּרִגַע שֶׁהוּא נֶחֱטָף

לִחְטָף סָגוּל אוֹ חֶטֶף פֶּתַח.

בְּשִׁעוֹת הַצְהָרִים,

תִּפְקִיד הַחֲטִיפָה הַמְאֻמָּן

מִטַּל עַל קִמָּן,

וְהַחֲטוּף נִקְרָא: חֶטֶף קִמָּן.

מִכֵּיוֵן שֶׁלִּפְעָמִים קִמָּן קִמָּצוֹ

הוּא נוֹתֵן לַחֲטוּף וּלְעֶצְמוֹ

אֶת תְּנוּעָתוֹ שֶׁל חוֹלָם: אוֹ אוֹ.

כִּדְ קִמָּן זוֹכֶה לְתְּנוּעוֹת שְׁתֵּים.

הַמְעֻשִׂיָּה הַזֹּאת מְתַרְחֶשֶׁת...

דִּי אוֹף, מִי הַחֲטוֹף
שֶׁהוֹפֵד לְהִיּוֹת חֲטָף פֶּתַח
חֲטָף סָגוּל וְחֲטָף קִמְעָ?

שׂוֹא כַּמּוֹבֵן
אֵיפֹה הוּא?

עַל הַשִּׁלְחוֹן,
מִצִּיעַ מִתּוֹד קִצִּיצָה –
הַאֲחֲרוֹנָה שְׁנוֹתָרָה,
וּמוֹנָה אֶת הַמֶּאֱכָלִים
שֶׁבָּהֶם הוּא נִמְצָא.

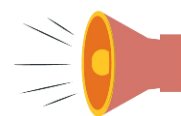

שִׁיר מֵא

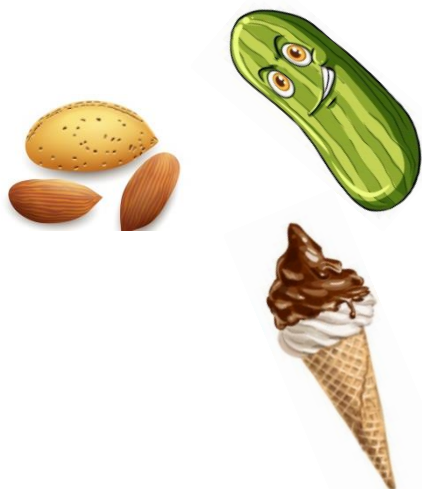
שִׁקְדִים, בְּרוֹקוֹלִי,
פְּתִיתִים, קְצִיצָה,
מִלֶּפֶּפּוֹן, תְּמָרִים,
דְּבֶשׁ, גְּלִידָה.

הַמְרַכֵּב מוֹכֵנָה!
לֹאן נוֹסְעִים?

שִׁקְדִים, בְּרוֹקוֹלִי,
פְּתִיתִים, קְצִיצָה,
מִלֶּפֶּפּוֹן, תְּמָרִים,
דְּבֶשׁ, גְּלִידָה.

כָּלִי שֶׁנֶּאֱ

אֶת מִי תֵרְצוּ לִפְגֵּשׁ?

אֶת שֶׁנֶּאֱ

וְאֶת חוֹטְפִיו!

אָבֹן

נִיר

וּמִסְפָּרִים,

אֶחָת,

שְׁתֵּים,

שְׁלוֹשׁ!

שׁוֹן א

שׁוֹא מַרְגִּיעַ,

שׁוֹא מַשְׁקִיט,

אִיזוֹ אוֹת וּמַתִּי –

אֵת זֶה רַק הוּא מַחְלִיט.

קָצַת קֶשֶׁה לְעֵתִים

לְזַהוֹת אֵת צָלִילוֹ,

לְהַבִּין מִי הָאוֹת

שֶׁנִּפְגַּשְׁתָּ אֹתוֹ.

כֵּן מְטַבְּעוֹ שׁוֹא נַח,

לֹא מַמַּשׁ מִתְאַמֵּץ.

גַּם בְּשִׁשׁוֹא נֶע קְדִימָה,

הוּא לֹא רָץ אוֹ קוֹפֵץ.

וְאִם קוֹלוֹ מְשִׁתּוֹקֵק

לְהִיּוֹת רֶם וְגָדוֹל,

שׁוֹא מִרְחִיב אֶת שִׁפְתָיו

וּמַצְלִיץ כְּמוֹ סָגוֹל.

שׁוֹא מְטַפֵּטֵף

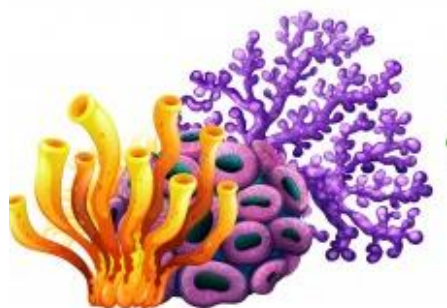
רְגָעִים שְׁלֵוִים,

בְּלִי שְׁלוֹה אִי אֶפְשָׁר

לְחוֹלֵל פֹּה נְסִים.

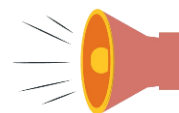
שׁוֹא נִרְדָּם
עַל אֱלֹמוֹג בָּיִם,
אֵל תִּשְׁכַּחוּהוּ,
אֵל תִּשְׁאִירוּהוּ שֵׁם.

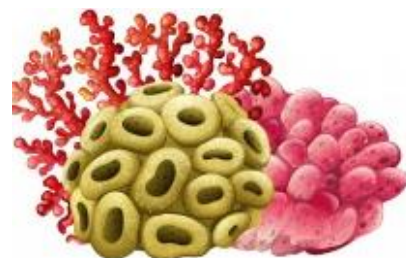
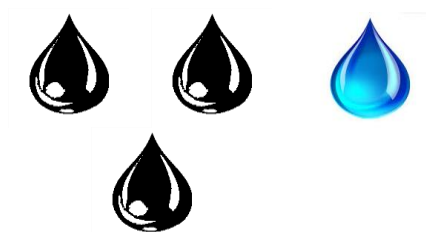
סָגוֹל וּפֶתַח
חוֹטָפִים אוֹתוֹ מֵהֵיִם,
לָרֹגַע אוֹ שְׁנֵיִם
שׁוֹא מִקְבֵּל אֶת צְלִילָם.

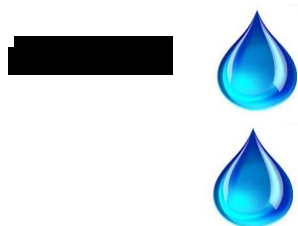
אָה אָה
וְאִז קוֹרְאִים לוֹ כֵּד:

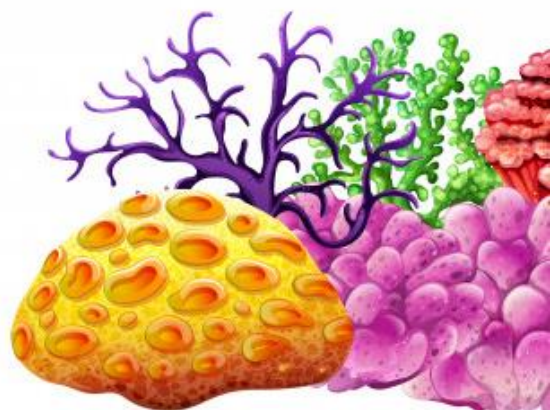
חֵטָף סָגוֹל

חֵטָף פֶּתַח

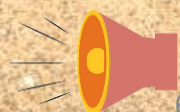

עִם הַצֶּלִיל הַחֲדָשׁ
הוּא מַחֲזִיק מַעֲמָד,
לֹא טוֹבֵעַ בָּיִם
לֹא אוֹבֵד לַעַד.

אֵ	בֵ	גֵ	דֵ
הֵ	וֵ	זֵ	חֵ
טֵ	יֵ	כֵ	לֵ
מֵ	נֵ	סֵ	
עֵ	פֵ	צֵ	קֵ
רֵ	שֵ	תֵ	

או

אה

או

אי

אה

לתכו הענינים

מַעֲרָכָה שְׁשִׁית

חִירִיק

הַמְשַׁתְּתָּפִים וְצָבְעֵי הַמָּלֶל שֶׁלָּהֶם:

חִירִיק הַיְלָדִים הַסּוֹפֶרֶת

חֲקוּי סִימָן הַנְּקוּד בְּתַנוּעָה:

אֶגְרוֹף נָמוּךְ

חֲקוּי תַּנוּעַת הַשְּׁפָתִים:

מוֹתָחִים אֶת הַיָּדִים לְצַדִּים

וּמְחִיכִים חִיוֹךְ רָחֵב.

מִי? מִי?

מִי? מִי? מִי?

מִי חֹרֵק וְחֹרֵק

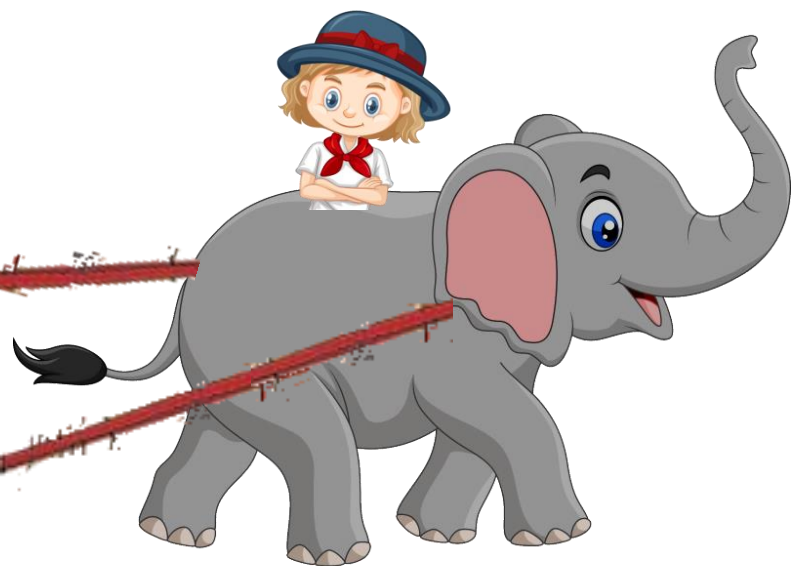
קָרִיק־קָרִיק?

לֹא אֲנִי!

זֶה מִמֶּשׁ לִידִי.

אִירִית, הִכְרֹזָתְךָ בְּקוֹל...

כִּמה הִכְרֹזָתִי?

שלא מתרגזים
ולא פועסים
כמו צירי וסגול.

אז מי מסכים
להציע לי בתיק?
נציע, למה לא?

חיריק!!!
מה אתה עושה
אצלי בתיק?

אָנִי מַצְחִיק! אַתְּ מִי?
אַתְּ הָרֹאִי הִי הִי הִי הִי!
הִי הִי הִי הִי!

מִי נִמְצָא בְּרֹאִי?
אָנִי הִי הִי הִי הִי!
הִי הִי הִי הִי!

מִקְפִּיץ... אַתְּ מִי?
אַתְּ עֵצְמִי
הִי הִי הִי הִי!
הִי הִי הִי הִי!

וְאִז מְגַמֵּשׁ
אֶת הַשְּׂרִירִים
וְאֶת הַשְּׂפָתִים.

נָשָׁל מִי? שְׁלִי!
הִי הִי הִי הִי!

אֶפְשָׁר לְהַצְטָרֵף?
תָּנוּ לִי לְנָשִׁים!
אוֹלֵי בַּיּוֹם שְׁלִישִׁי.
זֶה הַיּוֹם!!!

לְתֵכֶן הָעֲנִיָּגִים

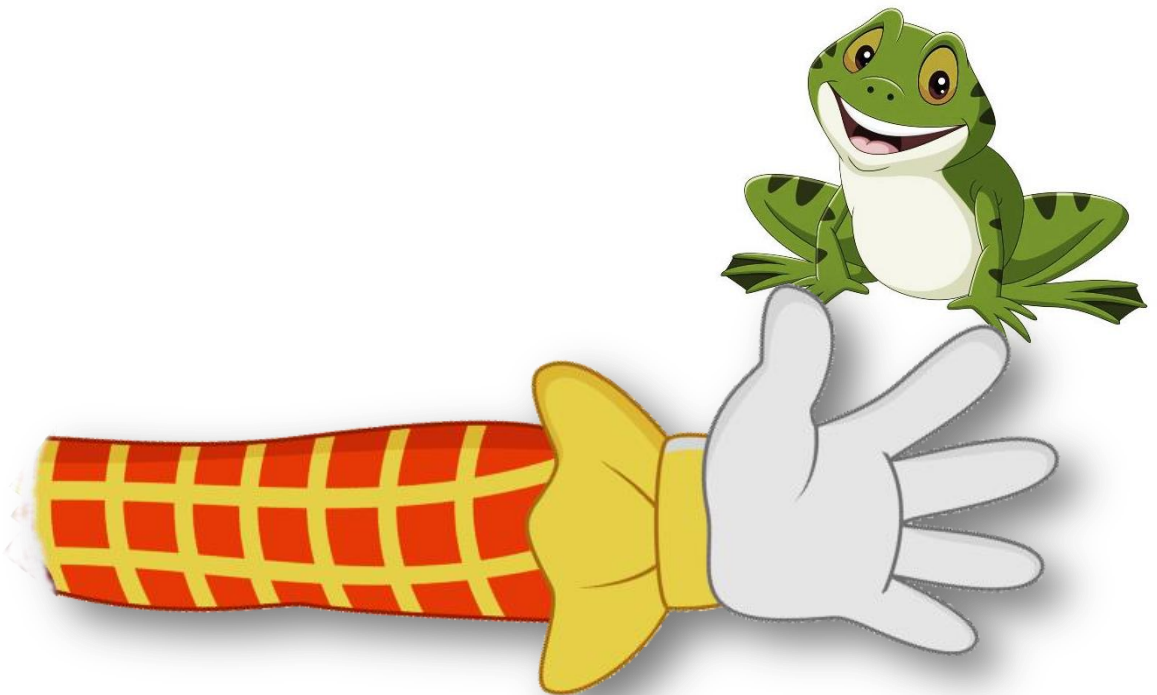
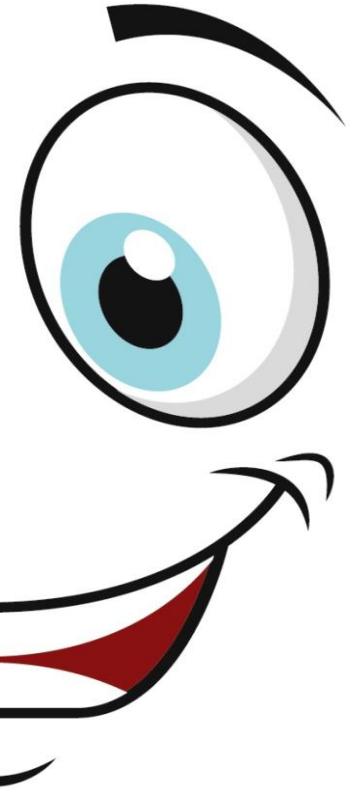
לְתַחֲלֵת
הַמַּעֲרָכָה

אֵי בֵּי

אֶת הַשִּׁפְתִּים
נִמְשָׁךְ לַצִּדָּדִים,
אֶת הַיָּדִים
נִמְתַּח כְּמוֹ קָפִיץ,

נִתְכּוֹפֵף לְשִׁמְאֵל וּלְיָמִין,
כָּל שְׂרִיר נִגְמִישׁ וְנִקְפִּיץ.

וְעַכְשָׁו מִתְגַּלְגְּלִים

אוֹ קוֹפְצִים

כְּמוֹ צִפְרִידָעִים!

אִי בִי גִי דִי

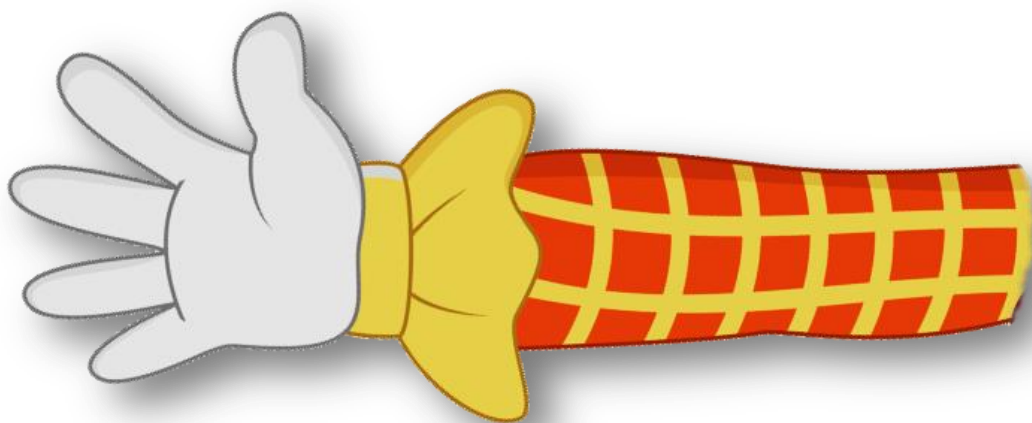
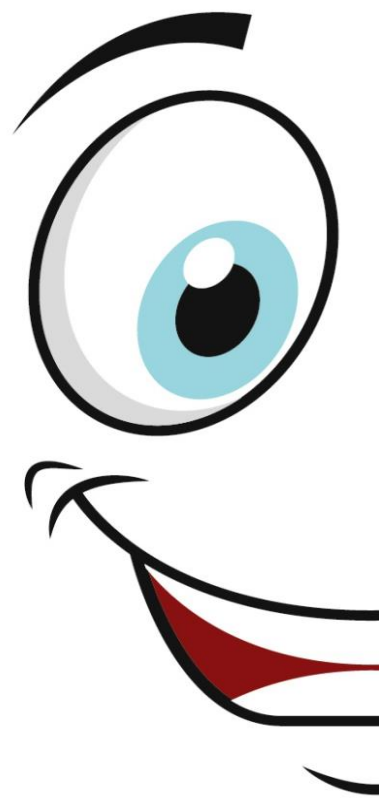
הִי וִי זִי חִי

טִי יִי כִי

לִי מִי נִי סִי

עִי פִי צִי קִי

רִי שִׁי תִי

אָנִי מוֹכֵן!

גַּם אֶנְחֵנוּ... לָמָּה?

לְטִיּוֹל רְצִינִי.

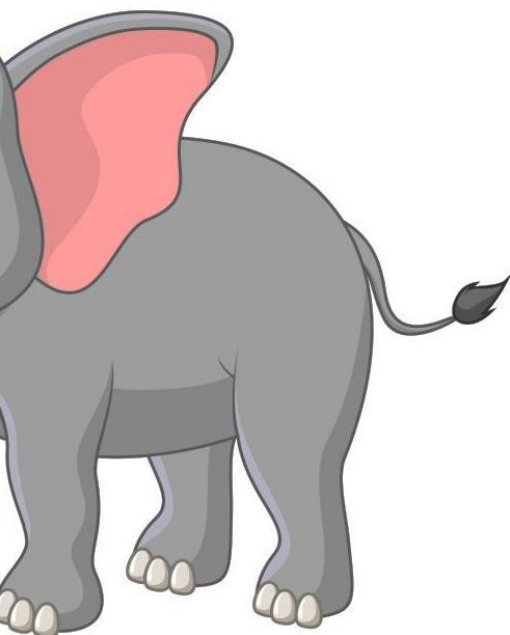
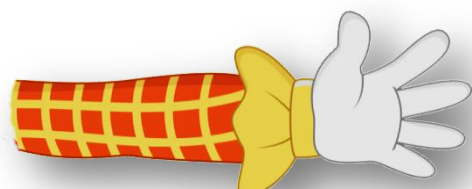
הִי הִי הִי הִי

הִי הִי הִי הִי הִי

וְאַל תִּשְׁכָּחוּ...

גַּם אֶתְּהָ אֶל תִּשְׁכַּח

שִׁכְּבֵר צֶהָרִים.

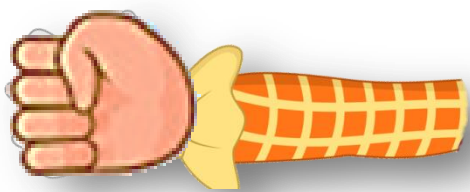

שֶׁהַסּוּפֶּרֶת תִּמְצִיא
סֵפּוֹר מֵתַח בִּלְשִׁי,
וְשֶׁהָאוֹת יו"ד חֲבֵרְתִּי
תִּהְיֶה כָּל הַזְּמַן לְיָדִי.

קָרֹוב, הֶכִּי קָרֹוב.
הֵיכֵן הַסּוּפֶּרֶת?

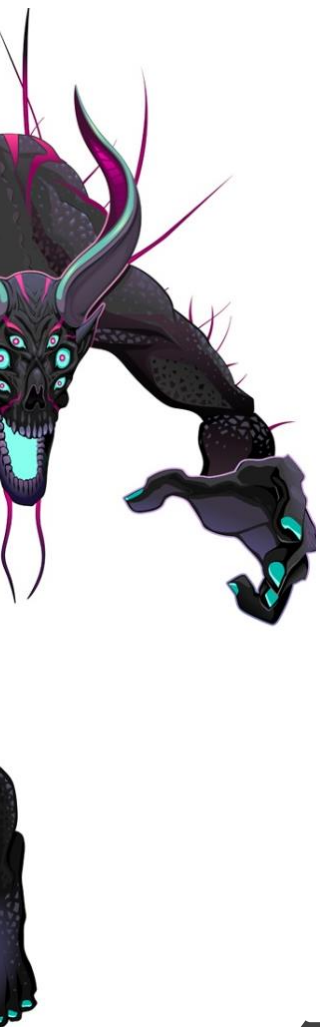
אָנִי זְקוּקָה לְשָׁקֵט
כְּדֵי לִכְתּוֹב,
וְאַתָּה עוֹמֵד וּמַפְצִיץ
שׁוּב וְשׁוּב.

חִירִיק, בּוֹא תְּצִיץ:
הַסְּפוֹר כְּבֹר כְּתוּב.

לְתַחֲלֵת
הַמַּעֲרָכָה

לְתַכּוֹן הָעֲנִינִים

חִירִיק רִיק־רִיק חִירִיק
עִם יו"ד חֲבוּיָהּ בְּתוֹךְ תִּיק,
מִסְתַּנֵּן לְסִפּוֹר מֵתַח בִּלְשִׁי
וְאֵת כָּל הַגְּבוּרִים מִצְחִיק:

אֵת חֲבֵרֵי הַכְּנוּפִיָּה
שִׁיּוּצָאִים מִבֵּיתָם
רַק כְּשֶׁמֶחֱשִׁידָה,
מִפְּלֶצֶת עֲנָקִית,
אֵת הַנְּסִיכָה וְהַנְּסִידָה.

אֶת הָאֵבִיר, אֶת הָאֵסִיר,
אֶת הָעֵנִי, אֶת הָעֵשִׁיר,
אֶת כָּל הַגִּנָּבִים בָּעִיר.

קָשָׁה לְנֶשֶׁם, אִין אֹוִיר,
אִז הוּא שֶׁר אַתֶּם שִׁיר –
הַשִּׁיר הַיָּחִיד שֶׁהוּא מְכִיר:

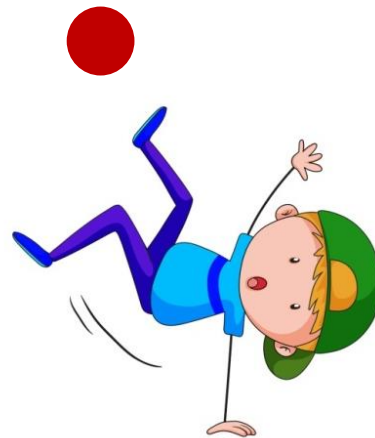

אִי בִי גִי דִי

הִי וִי זִי חִי

טִי יִי כִי

לִי מִי נִי סִי
עִי פִי צִי קִי
רִי שִי תִי

חִירִיק רִיק־רִיק חִירִיק
שׁוֹלֵף אֶת יו"ד מֵהֶתִיק,

עוֹטָה פֶּרֶצוֹף רְצִינִי, נִכְנָס לַפֶּתָה,
וְכֻלָּם מַצְחָקִים: מִי אֶתָּה?

האותיות מתקשקות,
המחק מתפוצץ במקום למחק,
ספר הנקוד הצבעוני
במעט נקרע מרב צחוק.

חִירִיק מַצְחִיק אֶת הַקִּירוֹת,
הַתְּלִמִּידִים וְהַמּוֹרוֹת,
אֶת כָּל פְּעֻמוֹנֵי הָעִיר.

קָשָׁה לְנֶשֶׁם, אֵין אֹוִיר,
אִז הוּא שָׁר אֶתֶם שִׁיר –
הַשִּׁיר הַיָּחִיד שֶׁהוּא מִכִּיר:

יו"ד, עֲמֹדֵי לִידֵי!

אִי בִי גִי דִי

הִי וִי זִי חִי

טִי יִי כִי

לִי מִי נִי סִי

עִי פִי צִי קִי

רִי שִׁי תִי

חִירִיק רִיק־רִיק־רִיק

דִי, מִסְפִּיק לְהַצְחִיק.

חִירִיק רִיק־רִיק־רִיק

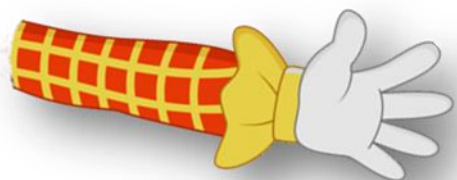
חֲזֹר מִיָּד לְתִיק!

לְתַחֵלַת
הַמַּעֲרָכָה

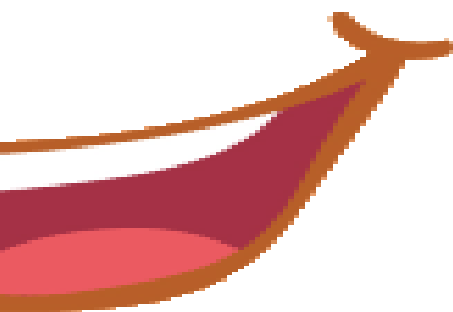
לְתַכֵּן הָעֲנִיָּנִים

אִי אִי אִיוִיוִי!
הַשְׁפִּיתִים נִמְתִּיחִי לִי
יִיתִיר מִיֵּדִי לְצִדִּידִים!

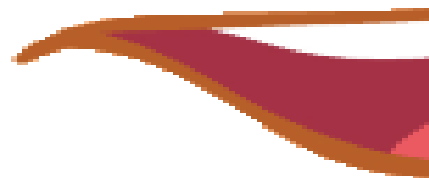
תִּרְאוּ מָה קָרָה
לִסּוּפֶרֶת בַּתְּרוּגוּלִים:
שִׁפְתֶיהָ נִמְתָּחוּ
יוֹתֵר מִיֵּדִי לְצִדִּידִים.

נִקְרָא לָהּ מַעֲכָשׁוּ
אִירִיתִי הִי הִי הִי הִי

חִירִיקִי!
זֶה לֹא מַצְחִיקִי!

אִזּוֹ מָה נַעֲשֶׂה
לְמַעַן אִירִיתִי?
הִי הִי הִי הִי

נִמְשִׁיד לְתַרְגֵּל אֶת הָרְקוּד
שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת עִם סִמְנֵי הַנְּקוּד
וּבְתוֹךְ דְּקָה אוֹלֵי שְׁתֵּימִים,
נַחְזִיר לְמִקּוֹמָן אֶת הַשְּׁפָתִים.

ט

לַאיזוֹ אוֹת הִגָּעְנוּ?

ר ק ו ד ה

בְּהַשְׁתַּתְּפוּת הַ

תְּנוּעוֹת הַשְּׁפָתִים

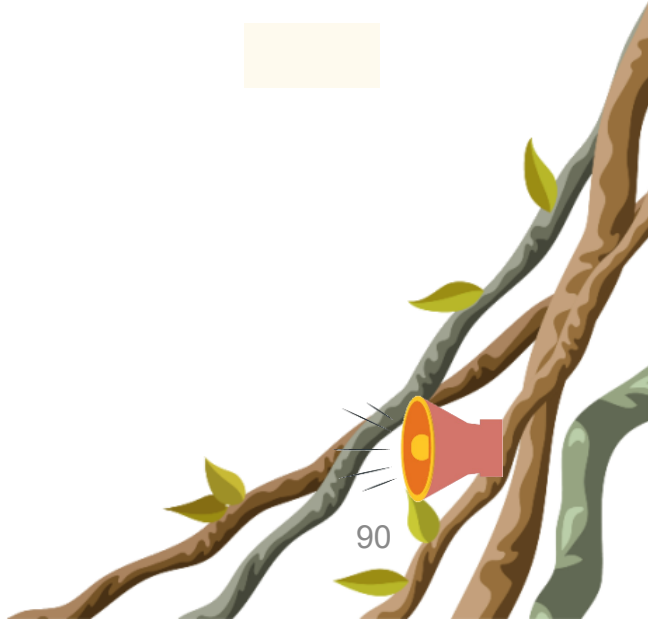
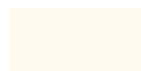
טו

טו

טה

הַתְּנוּעוֹת
אוֹתִיּוֹת טַעַם

בְּעֵבֶרִית שְׁלֵנוּ הֵן:

פֶּה

פֵּי

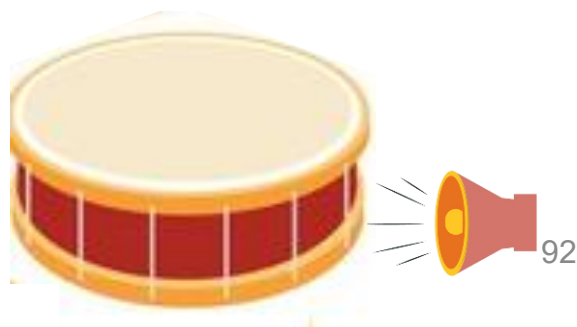
— —

יָהּ יוּ יוּ יָהּ יֵי
כָּה כוּ כוּ כָּה כִּי
לָהּ לוּ לוּ לָהּ לִי
מָה מוּ מוּ מָה מִי

— ••

נָה נוּ נוּ נָה נִי
סָה סוּ סוּ סָה סִי
עָה עוּ עוּ עָה עִי
פָּה פוּ פוּ פָּה פִּי

צָה צוּ צוּ צָה צִי
 קָה קוּ קוּ קָה קִי
 רָה רוּ רוּ רָה רִי
 שָה שוּ שוּ שָה שִי

יו, השפּתִים שְׁלִי
 הִסְתַּדְרוּ.
 תוֹדָה שְׁנֵשְׂאֲרֵתֶם אִתִּי.
 תָּה תוּ תוּ תָּה תִי

לְתִכּוֹן הָעֲנִיָּיִם

לְתַחֲלֵת
 הַמַּעֲרָכָה

הַחֲגִיגָה הַסְתִּימָה?
יש עוד שיר שנכתב,
שיר אהבה...
מה, כבר הוא נשכח?

הַשִּׁיר שֶׁל פֶּתַח!
שיש לו אח...
 פֶּתַח וְקִמְעָן!

מלים וצלילים
אצו רצו להתחבר,
וסימני הנקוד כלם
הצטרפו לשיר ולפסנתר.
שוא גם?

רְקוּד ע

אֵילָה אֵילָה

יוֹצֵאת בְּרִקּוּד

אֶתָּה רוֹקֵד הַנִּקּוּד.

פֶּתַח אוֹמֵר לָהּ: א

קִמַּץ קוֹרֵא לָהּ: י

קִמַּץ שְׁנֵי לְכַבּוּדָּה

שֶׁר לָהּ

לָהּ לָהּ לָהּ לָהּ.

אֵילָה אֵילָה,

גְּמִישָׁה וּקְלִילָה
הִיא עוֹלָה לַפִּסְגָּה.

בְּלִי צִירִי בְּלִי סָגוּל – **אָה**
בְּלִי שׁוּרוּק אוֹ חוֹלָם – **יֵן יֵן**

פֶּתַח וּשְׁנֵי קִמְצִים

בוֹנִים לָהּ סֵלֶם. – **אָה!**

נִדְנָדָה נִדְנָדָה,

בְּגֶשֶׁם בְּשֶׁמֶשׁ

תָּמִיד הִיא בְּחוּץ

בְּלִי שׁוּרוּק בְּלִי

גַּם חוּלָם

קבוע, יו יו

לא נחוע, יו יו

היא חורקת קליק קליק

על אף שאין לה חיריק.

כְּדוֹרָגֶל כְּדוֹרָגֶל,
בוֹעֲטִים בוֹ זוֹרְקִים,
נוּ, תִּבְקִיעַ כְּבֹר גּוֹל!
לֹא עֲכָשׁוּ!

כִּי

כִּי וְהִפְתָּח,

דוֹ וְהַשּׁוֹרוֹק,

רִי וְגַל עִם הַסָּגוֹל

זְקוּקִים לְחִבּוּק.

כְּדוֹרְגֵל כְּדוֹרְגֵל
טֵס, מִתְגַּלְגֵּל
בְּכֹל מְגֵרֶשׁ בְּעוֹלָם.

כִּשְׁהוּא לִשְׁעַר נִבְעֵט
מְרִיעִים לוֹ כָּלֶם,
לְכָלֶם יֵשׁ קִבּוּץ,
לוֹ יֵשׁ שׁוֹרוֹק שְׁשׁוֹרֶק
עִם כָּלֶם.

נִדְנָדָה

כְּדוֹרְגֵל

אֵילָה.

טל הלילה

את ארץ הנקוד רוח,
כוכב ועוד כוכב מנצנץ.
הגיעה העת לנום.

גבורי הספור לובשים פיג'מות,
מה נשיר להם לסיום?
מה נשיר? מה נשיר?

שִׁיר־חַ יְדוֹן

אַחֵר כָּךְ גַּם אֲנַחְנוּ יֵלֵךְ לִישׁוֹן

קו אחד אֶפְקִי

הוא פֶּתַח.

לְקַמֵּץ, תְּאוֹמוֹ,

יֵשׁ שְׁנַיִם:

שְׁנֵי קוֹיִם

שְׁצֻמוּדִים זֶה לָזֶה

כְּמוֹ גֵב וּכְתִפִּים.

1

לְחוֹלֵם נִקְדָּה גְבוּהָה,

לְפַעֲמִים וַי"ו

נִצְבֶּת תַּחֲתֶיהָ.

1

הַנִּקְדָּה שֶׁל שׁוֹרוּק

צְמוּדָה לוֹי"ו,

לְלִבָּהּ, לְנִשְׁימוֹתֶיהָ.

לְשׁוֹא יֵשׁ

שְׁתֵּי נְקֻדּוֹת

כְּשֶׁהוּ זֶה תַּחַת זֶה

הוּא רְגוּעַ.

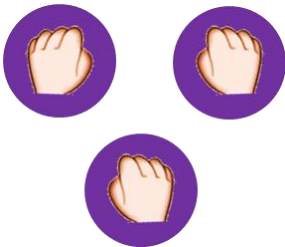
לְקַבּוֹץ יֵשׁ
שְׁלוֹשׁ נְקֻדּוֹת
שְׁעוֹמְדוֹת כָּל הַזְמַן
בְּשִׁפּוּעַ.

עם שתי נקדות במאון צירי מחיד בנחת.

סגול, תאומו, מצרף לעצמו
נקדה שלישית מתחת.

סִימֹן נִקּוּד עָגֵל וּמִצְחִיק
נוֹתָר, וּמָה שְׁמוֹ? חִירִיק.

וְאִם מִישֶׁהוּ חֲלִילָה נִשְׁכַּח,
בְּבִקְשָׁה...
שֶׁלֹא יַעֲלֶב אוֹ יִבְרַח
לֹא, לֹא, לֹא,
נִמְצָא אוֹתוֹ אַחֵר כֵּךְ.

סוף

לתקן העיניים

הדרכה

לצוותי החינוך ולהורים

האפשרויות הגלומות בתוכנית

המחזמר מתווה דרך חווייתית ואומנותית להכרת סימני הניקוד ולימוד הקריאה. אפשר גם לצרפו לתוכניות אחרות – בסיסיות ומתקדמות – כתוכנית ליווי מעשירה.

המחזמר מפגיש את הילדים עם עולם תיאטרלי, צבעוני, רגשי, הומוריסטי ותוסס ותורם לפיתוח הדמיון, לרכישת הגייה מדויקת ונאה ולהעשרת יכולת ההבעה.

מטרת ההדרכה

להעניק כלים להוראה מרעננת, מלהיבה ומשמחת, שתגביר את חדות הקריאה ותוביל להתקדמות ולהצלחה.

במחזמר 6 מערכות

הקריאה אינה מתחילה מייד: בתחילה התלמידים פוסעים בארץ סימני הניקוד בצעדים קלילים ובאוזן קשובה ומכירים את התכנים והשירים שבכל מערכה. כשהדברים שגורים חלקית בפיהם, רק אז הם מתחילים במלאכת הקריאה. ההיכרות המקדימה מגבירה את ההצלחה **ומבטיחה** מעבר הדרגתי ומשמח ממערכה למערכה.

השירים – ציר מרכזי בלימוד הניקוד

2 שירי חימום פותחים כל שיעור

1 השיר על שווא

השיר המופיע [במערכה 1](#) מפגיש את הילדים עם הצלילים הבסיסיים (העיצורים לבדם, בלא תנועה) שמייצגות אותיות האל"ף-בי"ת. בתרגול הגייתם נפעיל מגוון חושים: נבטא את ההגיים, נקשיב להם, ובתנועת ידיים ניצור צורה המזכירה את הסימן הגרפי של שווא.

2 שיר חמש התנועות – השיר מחולק ל-3 חלקים

א החלק הראשון בהשתתפות האותיות א-ד מופיע בתוך [מערכה 1](#)

ומשמש שיר חימום לקראת מערכות 2 3 4.

ב החלק השני בהשתתפות האותיות ה-ח מופיע [במערכה 4](#) ומשמש שיר

חימום לקראת מערכות 5 6.

ג החלק השלישי בהשתתפות האותיות ט-ת מופיע [במערכה 6](#) ומשמש

שיר חימום בחזרות המתקדמות על מערכות 1 2 3.

בהמשך החזרות נשיר את השיר כולו שמופיע [בסוף ההדרכה](#).

השיר מלווה בתנועות ידיים המחקות את מצב השפתיים בעת הפקת

התנועות. (איורים והסברים בספר).

שירים נוספים

שירי הגייה

- כדי להפנים את הקשר בין הפקת התנועה ההגויה לסימן הניקוד המייצג אותה, אנו מלווים את השירה בשני אופנים:
1. בתנועת ידיים המחקה את מצב השפתיים.
 2. בתנועת ידיים המדמה את צורתו של סימן הניקוד.

שירי סיום

- כל מערכה מסתיימת בשיר סיפורי שבו סימן הניקוד – כוכב אותה המערכה – בא לידי ביטוי (לעיתים יהיה זה צמד סימנים).

לימוד השירים ייעשה בשלבים

1. בקריאה ראשונה: קראו בקול שורה או משפט, והזמינו את הילדים לחזור עליהם בצורה מדויקת.
2. בקריאה שנייה: כמו בשלב הקודם, אבל הפעם קראו בקול 2 שורות או 2 משפטים.
3. הקשיבו לשיר המושמע המלווה במוזיקה.
4. הקשיבו שוב ובקשו מהילדים להצטרף לשירה.
5. לוו את קטעי ההגייה בשיר בתנועות לפי ההנחיות בתחילת המערכה.

שלב 1: הכרת המחזמר מתחילתו ועד סופו

כל מערכה מחולקת לקטעים. ללימוד מיטבי נגוון את קריאת הקטעים ונשלב בין קריאה מספרת לקריאה משחקית. בעודנו קוראים – כדאי להצביע על המילים הכתובות ולהתקדם עם האצבע על הדף לפי קצב הקריאה.

הקריאה המספרת

קריאה ראשונה:

1. נקרא כל קטע בסקרנות והתרגשות כיאה למפגש ראשון עם החומר הכתוב
2. נעודד את הילדים לשאול שאלות כדי לברר משמעותם של מילים חדשות, של משפט מסוים או של תוכן הקטע השלם.
3. מעת לעת נשאל את הילדים מי האות הדוברת, כדי לוודא שהם יודעים לזהותה על פי צבע המילים והתוכן.
- 4.

קריאה שנייה:

1. נקרא את המערכה כולה ונבקש מהילדים לחזור על דברי סימני הניקוד וקבוצת הילדים שמתארכת בארצם. חשוב לשים לב שהם יבטאו אותן בצורה ברורה וברגש.

2. לאחר מכן נציג לילדים שאלות מרחיבות דעת כגון:

- אילו תכונות יש לסימן הניקוד או לצמד הסימנים?
- כשמדובר בצמד, מהי מערכת היחסים ביניהם?
- מה חשים הילדים שבאירוע ומה הם רוצים?
- היכן הסופרת? האם היא בתוך הסיפור או מחוצה לו? מתי כך ומתי כך? מה היא מרגישה?
- לזהות מי הדובר/ת על פי צבע המילים ותוכנם.
- לתאר מקומות שבהם הדברים מתרחשים והתחושות של הדמויות.

הקריאה המשחקית-תיאטרלית

קריאה ראשונה

הקשבה: נלחץ על איקון המיקרופון ונקשיב עם הילדים לקריאת מערכה מפי הסופרת.

קריאה שנייה

הקשבה וחקוי: נעודד את הילדים לחזור על דברי סימני הניקוד ומקהלת הילדים ולחקות במדויק ואפילו בהגזמה את הסופרת.

תנו דרור לרגשות, לתיאטרליות ולהומור

שלב 2: שילוב הלומדים בקריאה ובמשחק

אחרי שערכנו היכרות עם המחזמר, נשלב את הילדים בקריאה בהדרגה:

במערכה הראשונה – נתוודע לשווא. המשימות מתחשבות בעובדה

שהילדים עדיין אינם יכולים לקרוא את המילים:

1. למצוא את המילים שבהן שווא נמצא ולהגות אותו (את העיצור בלא תנועה);

2. לזהות את שווא באיורים – כולל בגוף ובבגדים.

מהמערכה השנייה ואילך – הילדים משתתפים בקריאה!

- נחלק את הקריאה בינינו – יהיו חלקים שאנו נקרא, ויהיו חלקים שהילדים יקראו.
- בכל מערכה תפקיד הילדים יהיה לקרוא – מתוך דברי סימני הניקוד ומקהלת הילדים וגם מתוך השירים – את המילים שהם מסוגלים לקרוא (על פי הידע שנרכש עד אותו השלב) – מילים אלו מודגשות (קריאת דברי הסופרת תמתין לשלב הבא, אם כי גם מילותיה המיועדות לקריאת הילדים מודגשות).
- לילדים המתקשים בקריאה או בהבעה, מומלץ לשוב ולהשמיע את המשפט או הקטע לקראת ביצוע המשימה.

עבודת הכנה: נבקש מהילדים לכתוב מראש במחברת או על דף את

המילים שהם מסוגלים לקרוא. לדוגמה:

- במערכה השנייה (פתח וקמץ) הילדים כותבים את המילים שמופיעים בהן הסימנים שווא, קמץ ופתח בלבד (כולם או חלקם).
- במערכה השנייה (פתח וקמץ) הילדים כותבים את המילים שמופיעים בהן הסימנים שווא, קמץ ופתח בלבד (כולם או חלקם).
- במערכה השלישית (חולם) הילדים כותבים את המילים שיש בהן שני סימני ניקוד ומעלה מתוך הארבעה שהם מכירים : שווא, קמץ, פתח וחולם.
- בכל מערכה עולה מספר המילים שהילדים יכולים לקרוא. בהגיעם למערכה האחרונה הם אמורים לקרוא הכול, ולכן במערכה זו רק המילים שיש בהן חיריק מודגשות.

שלב 3: מכינים הצגה מכל מערכה

שירי החימום: שיר התנועות ממערכה שישית ושיר הסיום.

חלוקת תפקידים: כל התפקידים מחולקים כולל תפקיד הסופרת. תחילה

נחלק את הכיתה לקבוצות, וכל קבוצה תקבל תפקיד משותף (כל ילדי

הקבוצה קוראים את המילים יחד), ולאחר מכן – ניתן תפקידים ליחידים.

חשוב להקפיד על קריאה תיאטרלית, שיש בה הבעה והבנה ברורה של

המצב, אופי הדמויות – רצונותיהן ותחושותיהן.

בתום חזרות על מערכה הזמינו אנשים משמעותיים (הצוות הניהולי, בני

משפחה) לצפות בה (כ-10 דקות). ההצגה לפני קהל מעוררת בילדים

התרגשות והתלהבות :

- מהתהליך והמחויבות

- מהקהל המפרגן

- מהביטוי האישי

את המחזמר השלם – תוכלו כמובן להעלות בחגיגות רבה במסיבת סוף

השנה.

שיר 5 התנועות

אָה אֹ אוּ אָה אֵי

בָּה בּוּ בֹ בָּה בִּי

גָּה גּוּ גֹ גָּה גִּי

דָּה דּוּ דֹ דָּה דִּי

הָה הּוּ הֹ הָה הִי

וָה וּוּ וֹ וָה וִי

זָה זּוּ זֹ זָה זִי

תְּחִיכּוּ כִּי,

חָה חּוּ חֹ חָה חִי

הַכּל אֶפְשָׁרִי.

טָה טּוּ טֹ טָה טִי

נָה נוּ נֶה נִי
סָה סוּ סָה סִי
עָה עוּ עָה עִי
פָה פוּ פָה פִי

יָה יוּ יֶה יִי
כָה כוּ כָה כִי
לָה לוּ לָה לִי
מָה מוּ מָה מִי

צָה צוּ צָה צִי
קָה קוּ קָה קִי
רָה רוּ רָה רִי
שָה שוּ שָה שִי

תָה תוּ תָה תִי

נשמח להיפגש שוב בארץ הניקוד

צוות היוצרים

כתיבה, הלחנה והגשה: אירית בן צור
תזמור והפקה מוזיקלית: ארנון פרידמן
עימוד גרפי וקישוט: אירית בן צור ומיקי זמיר
עריכת לשון וניקוד: בת שבע ורדי

שליחת תגובה ויצירת קשר

050-8919719

